

מהדורה שלוש ושתיים

25.02.2021

י"ג אדר תשפ"א

צוות המערכת

אלון שורץ, ריבי ארצי, ד"ר איריס פינטו,

רקפת גלבוט, נעמה כהן, ענבל לוור

👁️ זמן קריאה 60 שניות

אמ; לק הוא ביטוי סלנג באינטרנט, ראשי תיבות של "ארוך מדי; לא קראתי".

שימוש רב נעשה בו על מנת להציג את חוסר רצונם של הקוראים להתאמץ בקריאה ובקשתם **לתקציר הדברים**.

סקופ הוא מונח בעיתונאות המציין ידיעה חדשותית מקורית, חשובה, **מפתיעה** או מרעישה שנחשפה באופן בלעדי על ידי גורם עיתונאי כלשהו.

מדובר בחדשות אשר סביר להניח שיעניינו מספר רב של אנשים ועשויות להיות כאלו המלמדות על **הבט חדש** לגבי אירוע חדשותי אשר ידוע זה מכבר

scope הוא **תחום**, אזור הנמצא בתוך גבול מוגדר מסוים מוחשי או תיאורטי כמו תחום ידע - ובמקרה שלנו, **חינוך**.

לטובת המצטרפים החדשים, ברוכים הבאים!

על כן **סקופ**

מגזין קצר וחדשני

בתחום החינוך

”כדי להביא משהו אל חיך, דמיין שהוא כבר שם” ריצ'רד באך

בשיעורי דרמה בבית הספר, כשהיו מבקשים מאיתנו לגלם דמות, לקחנו אותה הביתה והרגשנו אותה בכל רובד שלה, התחברנו לרגשות שלה, להרגלים, למראה, למבטא (כשהיה כזה), למחשבות... היינו היא בכל רמ"ח אברינו. בפורים לבשנו פנטזיה של דמות שחלמנו להיות היא, ולו רק לרגע אחד. דמיינו את הכוח שלה בגוף שלנו ואת הנפש מתעצמת לה...

בראשנו דמיינו גליון על פנטזיות, על חשיבות הדמיון ביכולת להגשים אותו לכדי מציאות משודרגת. וכמובן שהמילים של ג'ון לנון מתנגנות ללא הפסק, מתארות בדיוק את החיבור הזה:

**”דמיין שאין גן עדן
וגם לא גיהנום
שרק שמיים תכלת
פרושים שם במרום...”**
(תרגום: דן אלמגור)

והמציאות, כל כך משודרגת, עד שיש לה תכניות משלה, והיא, לעיתים, עולה על כל דמיון... והימים הללו ממחישים זאת באופן החד ביותר. לטוב ולרע. עד שלפעמים לא ברור אם היא אכן תתכן, או שמא זה דמיון פרוע.

ובכל זאת, אותו דמיון פרוע שהוא המציאות שלנו קורא לנו לדמיין. לדמיין מה יקרה אם, מה יקרה כש... אבל חשוב מכך, מה נרצה שיקרה. לברוח תודעתית מ'הכאן והעכשיו', ולהפליג הרחק למציאות מיטבית. לדמיין כל כך חזק, עד שזה יוכל להפוך לאמת.

ולאט לאט, למצוא את קווי הדמיון, שקושרים אותו למציאות הנוכחית ולהתחיל לייצר חיבורים לדמות הזו. להתחפש, עדלאידע מהי מציאות ומהי אגדה.

קריאה מהנה וסופ"ש נעים, אלון.

*בלחיצה על הסמל
תעברו חזרה לפה

מה זה?

אני מדמיין או ש...?

הנושא השבועי

מה זה בכלל?

כל כותרת היא קישור
לעמוד המתאים

ישבתי בכיתה ובהיתי בחלל

דמיינתי לאן כל זה הולך בכלל

ומה פה נכון ומה הולכת שולל

והאם הכל בימינו תלוי חשמל?

אפשר להסכים לדמיין רק בגלל

שמדובר בהבדל די אומלל

בין לטוס או לעוף באופן משוכלל.

בדמיוני, שאלות יש בשלל

בהן גם הרגש נכלל

וחשוב לציין, גם מנוהל

הרי בסוף, אני ילד קטן ומעט מבוהל

שרואה רחוק, למרות היותי עולל.

אולי כי דמיון הוא קל משקל?

IMAGINATION

דמיון

זמן קריאה 27 שניות

85 מילים על

דמיון

ד"ר איריס פינטו

דמיון הוא תהליך הכרתי, המתחולל כאשר אדם מרגיש תחושות וחווה מאורעות שאינם קשורים ישירות למציאות סביבו.

בעת פעולת הדמיון, תחושות כלפי אירועים חיצוניים שמקורם בחושים, עוברות עיבוד במוח, ומאפשרות הבנה של דברים מופשטים שאינם בהכרח ריאליים. לכן, הדמיון חיוני להישרדות, לכושר ההמצאה, לחשיבה יוצרת ולפתרון בעיות גמיש. דמיון מפותח מסייע לאדם להגיע להישגים ולמעשי יצירה מדהימים.

דמיון מתפתח לאורך כל חייו של האדם. כבר מילדות אנו יוצרים לעצמנו עולם דמיון עשיר, המאפשר חלומות, מימוש פנטזיות, הפגת בדידות, פורקן רגשי, התמודדות עם קונפליקטים והתגברות על פחדים.

תתארו

לכם עולם

דמיון

מודרך

דמיון ולמידה

ד"ר איריס פינטו

חשיבות פיתוח הדמיון לחינוך אינה מוטלת בספק, אך לא לגמרי ברור כיצד מתורגם הדבר לפרקטיקה בשגרה. ייתכן שהבעיה נעוצה במעורפלות תפיסת הדמיון המקובלת בחינוך, הנקשרת בעיקר ל"אומנויות". דמיון אינו מושג ברור, מדויק ומוסכם. אמנם קיימת לגביו הסכמה אינטואיטיבית, אך כאשר מנסים לסווג ולתייג אותו, נוצרות מחלוקות ביחס למאפייניו – אולי מפני שהוא טמון בבסיס ההיבטים הפחות מובנים בחיינו.

בפועל, תפיסת דמיון רחבה, תורמת, בין היתר, לצמצום חשיבה קונבנציונלית וסטריאוטיפית, ולפיתוח סגולות כמו סובלנות, הדמיה, מקוריות ויצירתיות, ולתחושת חופש נפשי.

רעיונות חדשניים קשורים תמיד לכוח הדמיון "לראות" פתרונות לבעיות. מאחר והדמיון מאפשר לנו להחזיק במוח תמונות של מה שלא באמת קיים, הוא מאפשר לדימויים הללו להשפיע עלינו כאילו היו נוכחים ואמיתיים.

מדמיינים חינוך טוב יותר

**אמרו לך פעם
שיש לך
דמיון משולשים?**

דמיון מוחלט.

ומה לגבי אזני המן?

על ממד הדמיון של העתיד

ד"ר אהרון האופטמן, עסק בחיזוי טכנולוגי וחברתי באוניברסיטת ת"א, כיום עמית במכון צבי מיתר בבינתחומי הרצליה, ויו"ר השלוחה הישראלית של "פרויקט המילניום" הבינלאומי. בעבר ערך את ירחון המדע הבדיוני "פנטסיה 2000", שבימים אלה קם לתחייה באתר אינטרנט מתחדש.

ב- 1932 תהה הסופר והוגה הדעות ה"גולס למה יש אלפי פרופסורים להיסטוריה, ואף לא אחד ל"חשיבת עתיד", וזאת למרות שלהתפתחויות החדשות צפויות השלכות חסרות תקדים. למה אנחנו עוסקים בכך רק אחרי ש"משהו מכה בנו ממש חזק?"

גם כיום יש משמעותית פחות חוקרי עתידים מהיסטוריונים, אבל טוב שיש. הדמיון הוא ממד חשוב בעבודת רבים מהם, ולא פעם ההשראה מגיעה מספרות המדע הבדיוני, שוולס היה אחד מאבותיה המייסדים. "דמיון חשוב מידע", אמר איינשטיין, ואם זה נכון למדע, זה בוודאי נכון לחשיבת עתיד. בשדה הרחב של חשיבת עתיד בולט תחום שזיקתו למדע הבדיוני משמעותית במיוחד: "תרחישים פרועים", כאלה שסבירות התרחשותם נמוכה מאוד, אבל השפעתם עצומה. בן, אפשר בהחלט לחשוב בהקשר הזה על מגפת הקורונה. עצם הדיון על העתידים הפרועים הללו הוא "חיסון" מפני כשל הדמיון והנטייה האנושית להתכחש להפתעות למרות שהן תמיד קורות – וכדברי וולס, "מכות בנו חזק".

משחקי דמיון?

לא רק בתיאטרון.

הציתו אותו

ויש גם מציאות מדומה...

המציאות שנחוית דרך החושים אינה אמת מוצקה ואובייקטיבית, אלא פרשנות סובייקטיבית של המוח, אשר מעביר את מה שמועיל להישרדות האנושית.

המדע משתמש בהשפעה המתעתעת של החושים על המוח, כדי להקל על סבל דרך שימוש בטכנולוגיית Virtual Reality (מציאות מדומה). מאחר ולאורך האבולוציה המוח האנושי מעולם לא נדרש להתקיים בשתי מציאויות במקביל, הוא מקבל את המציאות המדומה גם אם אינה 'אמיתית'. הסחת הדעת שמייצרת ה-VR, מאפשרת למוח להירגע ולשחרר משכני כאבים טבעיים למחזור הדם.

מצליחים לדמיון את זה?

האם אנדרואידים חולמים על

כבשים חשמליות?

ד"ר עופר מורגנשטרן, מערך המו"פ

האם מכונות יכולות לדמיין?

האם מכונות ואנשים יכולים לדמיין ביחד?

היכולת לדמיין נתפשת כתכונה המאפיינת את המין האנושי, ומבדילה אותנו מן המכונות. אולם כבר בשנת 1968, חזה סופר המדע הבדיוני פיליפ ק. דיק, בספרו "האם אנדרואידים חולמים על כבשים חשמליות?" את היכולת של מכונות לדמיין, באופן המטשטש את הגדרת הגבולות בין אדם ומכונה.

בשנים האחרונות חזון זה הופך למציאות, עם התפתחות יכולות הדמיון המלאכותי של המכונות, המתבטא ביכולתן ליצור אמנות. כך למשל, כתבה הבינה המלאכותית GPT-3 סיפור פנטזיה על לידה וחורבן, הבינה המלאכותית Jukebox יוצרת מוזיקה חדשה על פי סגנונות קיימים, ובינות מלאכותיות אחרות מציירות תמונות פרי דמיון, ובהתבסס על תיאור טקסטואלי שניתן להן.

אולם, יתכן והעתיד המבטיח ביותר טמון בדמיון ההיברידי, המשלב את הדמיון האנושי עם זה של הבינה המלאכותית, דרך ממשקי חיבור מוח-מחשב: האדם חושב על מציאות מדומינת, והבינה המלאכותית יוצרת אותה – במרחבי המציאות הוירטואלית המדומה והרבודה.

בעתיד זה, של דמיון מלאכותי ודמיון היברידי, תהייה משמעות אחרת לאמירתה של אלינור רוזוולט:

"העתיד שייך לאלו המאמינים ביופי של חלומותיהם".

אֲזַנִּים יְכוּלוֹת
לְהֶאֱזִין לְמַרְחָקִים
וְעֵינַיִם מְגִיעוֹת
עַד קֶצֶה
גְּבוּל הָאָפֶק

אֲבַל מֵעַל כָּל־
שׁוֹכֵן הַדְּמִיוֹן
וְהוּא יְכוּל לְקַחַת
אוֹתְךָ לְגַבְהִים
אוֹ לְהוֹרִיד אוֹתְךָ
לְתַהוֹמוֹת

כִּי רַק אַתָּה
אַתָּה בְּאַמַּת
חוֹבֵק עוֹלָמוֹת

(אהרון בס)

אִם מְסַתְּבָלִים
עַל הַפָּנִים
רוֹאִים שְׂיֵשׁ סֶדֶר
מְסִים בְּמַקוֹם
הַחוּשִׁים

הַנְּמוֹךְ בְּיוֹתֵר
הוּא הַפֶּה
לְכֵן חוֹשׁ הַטַּעַם
הוּא רַק בְּמַגֵּעַ

מֵעֲלֵיו הָאָרֶץ
שְׁחָשׁ הוּא בְּרִיחַ
רַק בְּקֶרְבָּתוֹ

ללכת עם הדמיון בעולם (הפנימי)

להסכים לשינוי

ד"ר רונן ברגר, ראש תכנית ה MA בדרמה תרפיה במכללה האקדמית אונו-ביה"ס לחברה ואמנויות ומרצה במכללות תל-חי ואורנים. מטפל באמנויות, מדריך ומרצה בכיר.

ומה מורים אנו לילדינו בביה"ס?

מלמדים אנו אותם ש 2+2 הם 4

מתי נלמד אותם על מה שהינם

אתה פלא... (חזה אלברשטיין)

הדמיון קשור ביכולת להמציא מציאות. הוא אבי היצירתיות ומקור הגמישות – שני גורמי חוסן ומשאבי התמודדות בסיסיים עם אי וודאות, שינוי ומשבר.

ימי הקורונה, אי הודאות והשינויים הדרמטיים באורחות החיים, ממחישים לנו את משמעותם להתמודדות. אנשים שלא מצליחים לדמיין, ומתוך הדמיון לייצר מציאות חליפית – בבית, בעבודה ובחברה – נופלים למצוקה וייאוש.

כולנו נולדנו עם היכולת לדמיין, עם סקרנות חוקרת וצמא לשחק, לגלות וליצור. כל יצירה מתחילה כשהאדם עומד מול דף או חלל ריק, ותוהה כיצד למלא אותו ולבטא את עצמו: דרך הדמיון, ומתוך המשאבים הקיימים שלו, הוא יוצר מציאות בצבע, צליל וצורה. לכן, חינוך המשלב משחק ויצירה, שמפתח יצירתיות ומרחיב גמישות, מהותי כל כך לפיתוח חוסן ומשאבי התמודדות בעולם משתנה.

העולם החדש כבר פה, כדאי להסכים לו, לשנות ולהתאים לו את מערכות החינוך. להסכים להשתנות כדי שלא נשאר מאחור.

דמיון ובדיון...

הבדל של אות

אך המשמעות שונה לחלוטין:
בעוד ש**דמיון** הוא כוח יצירת
התמונה של הנפש, **בדיון**
(Fiction) משמעו דבר בדוי מן
הלב, המרוחק מהמציאות, ועוסק
בפנטזיה ובחלומות בהקיץ - זו
כתיבה שאינה נשענת על עובדות
אמיתיות, ונכתבת בדרך כלל
כפרוזה. לדוגמא, הספר "הנסיך
הקטן" של סנט אקזיפרי הוא
בדיון.

אליס בארץ המסכים....

דמיינו.

את זה!

ממריאים ביחד

ד"ר טל שריר, מערך המו"פ

"אמא, אתמול החבר הסודי שלי, שאני מדבר איתו במחשבות, עזר לי להירדם" ... רק שלא יעזר בו להגשים את החלום שלו לעוף...

"אבא, כשאני אהיה גדולה, עוד מעט, אני אהיה גיבורת על כמו משפחת סופר-על" ... מכין את הציוד להנחית אותה לקרקע המציאות...

אנחנו דואגים שבטעות הדמיון ישבש להם את בוחן המציאות והם ישקעו באשליות, ומחזירים אותם במהירות האור מעולם הדמיון לקרקע הבטוחה של המציאות.

אבל...אולי... לא צריך למהר כל כך.

לעולם הדמיון יש תפקיד מפתח בהתפתחות ילדים, והוא מהווה עבורם נתיב: למימוש חלומות, להפגת הבדידות, להתמודדות עם קונפליקטים, להתגברות על פחדים.

אנחנו צריכים לעיתים לפסוע בנתיב הזה באמצעות "דמיון מודרך", כי החוט המקשר אבד עם השנים, אך ביכולתנו לשמור על החוט המקשר בין המחשבות המדומיינות של ילדינו, לנתיבים הקסומים של המציאות על אתגריה.

ומי יודע - אולי באמצעות המסע איתם, נגלה גם את החוט המקשר שלנו, שהתעמעם עם השנים, ונמריא גם אנחנו על כנפי הדמיון.

**יש מי שנעזרת במטריה,
יש בעזרת מילים כמו**

סופרקאליפרג'ליסטיקאקספיאלידושס

**יש מי שמתכננים כלי טיס,
ויש מי שעפים**

בעזרת הדמיון

**ילדים שואלים בממוצע 100
שאלות ביום, ובגיל הרך מספר
השאלות היומיות יכול להגיע
עד 300!!!**

**בואו נהפוך את התפקידים,
ונשאל אנחנו את הילדים
שאלות דומות לשאלות שהם
שואלים אותנו...**

**שאלות המעוררות את הדמיון.
שלהם ושלנו.**

מוכנים? כל התשובות נכונות

ריבי ארצי, מערך המו"פ

דמיינ/י ש...

הייתה לך מכונת זמן,
לאן היית רוצה
להגיע? למה?

היית רוצה לגרום לכל
האנשים על כדור
הארץ לחייך, איך
היית עושה את זה?

הרגע זכית בפרס
יקר ערך, מה הפרס?
מה היית עושה
איתו?

היית יכול להפוך
לחיה, איזו חיה זו
הייתה?

היה לך כוח-על,
איזה כח זה היה?

מצאת את המנורה של
אלדין, מה יהיו שלוש
המשאלות שלך?

היית יכול ליצור חיה
חדשה, איזו חיה זו
הייתה?

אתה צריך לבחור חפץ
אחד שישאר איתך
לעולם, באיזה חפץ
אתה בוחר?

הצעצועים שלך היו
יכולים לדבר ולשחק
כשאתה לא בסביבה,
מה אתה חושב שהם
היו עושים? מה הם
היו אומרים עליך?

היית יכול להישאר בגיל
מסויים למשך שארית
חייך, באיזה גיל היית
נשאר? למה?

היית קטן כמו נמלה,
איך היית מתאר את
הבית שלך?

היית יוצא לחפש אוצרות,
איזה אוצר היית רוצה
מצאת הודעה בבקבוק בחוף למצוא? מה היית עושה איתו?
הים, מה כתוב בה?

דמיינ/י ש...

היית יכול להיות
מישהו אחר למשך יום
אחד, מי היית? למה?

מישהו היה עושה
עליך סרט, מה היה
שם הסרט?

מותר לך לעשות את הבלגן
הגדול ביותר אי פעם, מה
היית עושה?

היית יכול לבחור דבר
אחד ממש נחמד לעשות
למען מישהו, מה זה היה
ובשביל מי?

היית יכול להמציא
משהו כדי להקל על
החיים, מה היית
ממציא?

לצבע האהוב עליך
היה ריח, איזה ריח
היה לו?

היית יכול לחוקק חוק,
איזה חוק זה היה?

מה היה החלום הטוב ביותר שחלמת אי פעם?

איזה חוש הוא האהוב
עליך: ראייה, שמיעה, טעם,
ריח או מְשֹׁשׁ? למה?

האם אתה חושב
שחיות מחמד
חולמות? על מה?

היית יכול לנהל שיחה עם בעל
חיים, עם איזו חיה היית רוצה
לדבר? על מה הייתם מדברים?

מהי לדעתך העבודה
הקשה ביותר בעולם?
למה?

איזה אוסף היית
רוצה שיהיה לך?
למה?

האם אתה מעדיף להיות
ציפור או דג? גמל או
פינגווין?

מהי לדעתך העבודה הטובה
ביותר בעולם? למה?

דמיינ/י ש...

האם הייתה אי פעם שאלה
שרצית לשאול אך לא שאלת?

איך החיים היו נראים
אם לאף אחד לא היה
טלפון?

יש עוד שאלות...

ודמיינו שכל הורי הכיתה עונים על השאלה...

(זו לא אגדה!)

הפיצו את הסק;ופ,
יחד עם רוח החג.

שלחו לנו את המילה

דמיון

וקבלו הודעה להפצת

קישור ההצטרפות לסק;

ופ

זה מגיע לכווווולם ;)

*קיבלתם לראשונה

את המגזין ורוצים להצטרף

לרשימת התפוצה גם?

לחצו כאן.

דמיון רגיש

ד"ר שחף גל, מערך המו"פ

תשאלו מה משותף לאודיסאוס, גיבור ה"איליאדה ואודיסאה", שיצא למסע מלא הרפתקאות בחזרה מטרואיה; למקס במסע ל"ארץ יצורי הפרא"; לליירה ב"מצפן המוזהב" או לד"ר דייוויד באומן ב"אודיסיאה בחלל"?

כולם יצאו למסעות - וכדי להתמודד עם הקשיים בהם נתקלו, הם היו חייבים לגבור על הדמיון!

כן-כן, אותו דמיון אשר אנחנו מעודדים כל כך את השימוש בו, בייחוד לשם יצירתיות, חדשנות, ופיתוח יזמי - נשלט לעיתים קרובות על ידי רגשות כמו פחד, אי ודאות ואימה, שאנו מייחסים למצבים, לדמויות ולאירועים שאנו צופים שנתקל בהם. ולצידם, גם רגשות חיוביים עשויים להגביל אותנו, משום שהם "נעימים" ונוחים לנו.

מה עושים --- לומדים, לומדים לעשות הפרדה ואבחנה בין המצב, החפץ או האירוע לבין הרגשות הקשורים בו. מה, כמו רובוט? ממש לא - לומדים להרחיב את "פלטת הצבעים הרגשיים" שמתקשרים איתם. למשל, קור נתפס לעיתים קרובות כמאיים, מצמרר תרתי משמע (ברור - דחוף, מעיל וכפפות) - מה אם היינו לומדים לחבק ולאהוב קור?

ככל שנלמד להרחיב את מנעד הרגשות ולהפרידם מהדמיון עצמו, כך נוכל להגמיש את מרחב היצירה שלנו, לדמיון בנחת וללא חשש ממצבים חדשים - מפחידים, מרגשים או מרתקים - ולמצוא עצמנו יוצרים עולמות חדשים ופראיים, לחשיבה, ייזום ולמידה.

בעולם כ"כ מהיר,

**למי בדיוק יש זמן
לחלום ולדמיין??**

**תנו לו לנהל אתכם,
נהלו אתם אותו.**

הילכו דמיון וניהול יחדיו?

מיכאל שוורץ, יועץ ארגוני ומנחה סדנאות, בעל הפורטל למנהלים: ניהול בגובה העיניים, ומחברם של הספרים: "להתחיל לנהל ברגל ימין", "סודות הניהול האפקטיבי", "ניהול ללא סמכות".

הרי מצופה ממנהלים להסתמך על ההיגיון, על מדדים, על ניסיון העבר.

והדמיון? לפעמים מזוהה עם הפנטזיה, עם הלא-מציאותי – ובכלל, זה עניין לילדים.

אולם מסתבר שכמעט בכל פעילות ניהולית כדאי להפעיל את הדמיון: הראש יותר פתוח לאפשרויות, יותר יצירתי ונטול הנחות יסוד, שעלולות לשתק או להגביל אותנו. וזה גם הרבה יותר כיף.

אז איך מנהלים יכולים להפעיל את הדמיון?

נדמיין את הארגון שלנו בעוד שנתיים ונגדיר חזון נדמיין איך יגיבו המשתתפים, מה חשוב להם, מה ישאלו וכיצד נכון שנגיב וכך נתכונן לפגישה, נדמיין "מה יקרה אילו" נקבל כל אחת מחלופות להחלטה.

נדמיין איך העבודה תתנהל אם אדם מסוים היה עוזב, כדי להבין באיזה עובד חשוב לנו להשקיע. ואם נדמיין איך דברים עלולים להשתבש נוכל לנהל סיכונים

ובכל זאת, כדאי לעמת את הדמיון עם הכורח במציאות. אבל יש לי הרגשה שאת זה מרביתנו עושים מספיק טוב.

תדמיינו שאתם לוחצים כאן

מעניין אם לזיגי היה חבר דמיוני

רקפת גלבוט,
מערך המו"פ

לרוב זה קורה סביב גיל שלוש, פתאום צץ לו חבר דמיוני בחייהם של הילדים.

אולי הוא חבר מוכר, שאפשר לדבר איתו גם כשהוא לא נוכח, או מבוסס על דמות מספר, להיות מעין כפיל של בובה, או פשוט יציר דמיונו של הילד.

מבהיל? מדובר בדמיון מפותח ובריא: הוא דמיוני, ואפשר גם לדמיין איתו.

זו דרכם של ילדים להביע רגשות, ולתרגל כישורים חברתיים, החבר תומך בילד, משחק איתו, הוא יכול לעשות דברים שהילד לא יכול, הוא שייך רק לילד ולעולם לא ישפוט או יבקר אותו, והילד הוא שמחליט מה החבר אומר ועושה.

שיחות בניהם ישקפו לרוב את רגשותיו ואת עולמו הפנימי של הילד, הצצה אל נבכי נפשו. כבדו אותה.

***אמא, מתי מגיעים?**

החבר הדמיוני נעלם לרוב סופית לפי בחירת הילד – כשהוא לא נזקק לו יותר. מונח על מדף הזכרון הדמיוני.

שוקלת לדמיין אחד בעצמי...

דמיון הוא כלי הנשק היחידי במלחמה נגד המציאות

ד"ר דה גוטייה

עד אמצע המאה רווחה התפיסה שדמיון והתרחקות מריאליזם פוגעים בהתפתחותם של ילדים. האגדות התקבלו רק כאשר כללו מוסר השכל המתאים לדגם החינוכי ששלט בספרות התקופה.

”הרפתקאות אליס בארץ הפלאות” נחשב אבן דרך בתולדות ספרות הפנטזיה לילדים. מרחב-הזמן השונה מזה של עולמנו, הקושי להפריד בין מציאות לדמיון והאמביוולנטיות, שהיו מאפיינים חדשניים באותה תקופה, היו בעקבות הספר למודלים מקובלים.

לדמיין את העתיד זה סוג של נוסטלגיה

ד"ר איריס פינטו

היכולת של בני האדם לחזות את העתיד נשענת על היכולת לזכור את העבר. בני אדם חוזים כיצד יהיה העתיד על ידי שימוש בזיכרונותיהם, העוזרים להם לחזות איך ניתן יהיה לעשות דברים שלא עשו קודם.

בעת שחזור סצנות מהזיכרון, ניתן "לשמוע" את הנאמר, להריח "ריחות", לטעום "טעמים" ו"להרגיש" את רגשות הרגע. באופן דומה, כאשר מדמיינים משהו בעתיד, "חיים מראש" את הסצנה. וכשם שזיכרונות עדכניים מפורטים יותר, כך סצנות עתידיות מדומיינות לטווח הקצר מפורטות יותר.

כָּאֵן בִּיפִי הֶזְהָה, בְּלֵב הָעוֹלָם
שְׁמוֹרָה לָנוּ זְכוּת הַמַּעֲבָר
לְחֵלוֹם.

אָנוּ יוֹשְׁבִים מוֹל פְּלֵא הַתְּפוּחַ
הַמְּתַחֲוֹלֵל עַל הָעֶנֶף

בְּתוֹךְ כְּלֵי הַתְּגִשְׁמוֹתוֹ.

לִבְנוֹ יוֹצֵא אֵלָיו וְאֵל סוֹד
יְפִיו הֵלֵא נִרְאָה,

זֶה הַהֶלוֹךְ-וְשׁוֹב שֶׁל רוּחַ הָאָדָם

ישראל אלירז,
מתוך "בשבח הדברים החולפים"

מחברים רעיון לצלילים

רגע לקראת סיום האזינו איתנו לשיר לקראת שבת.

דמיון חופשי

לחן וביצוע

יצחק

קלפטר

לחצו ותהנו...

הגענו.

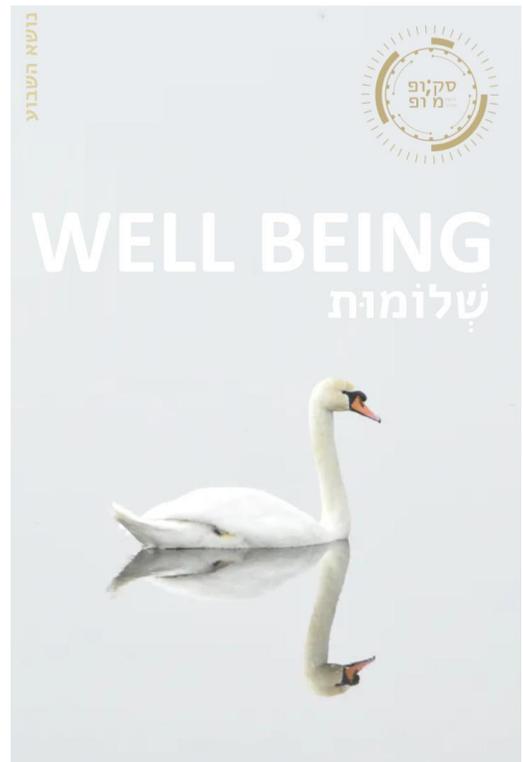
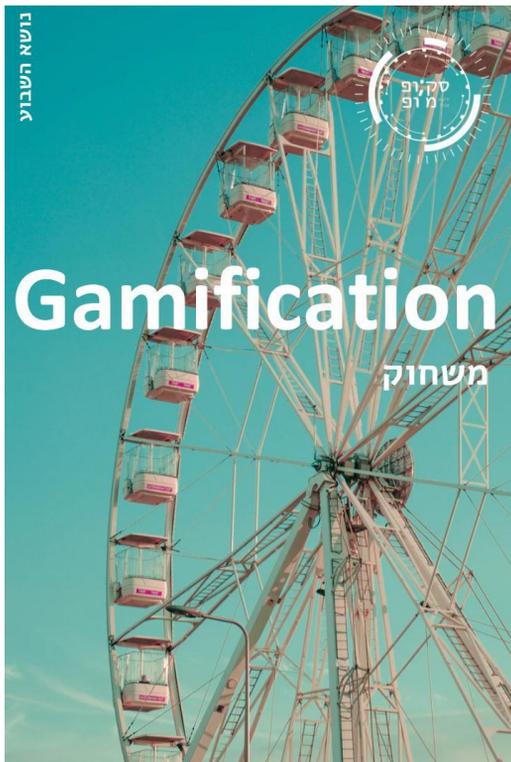
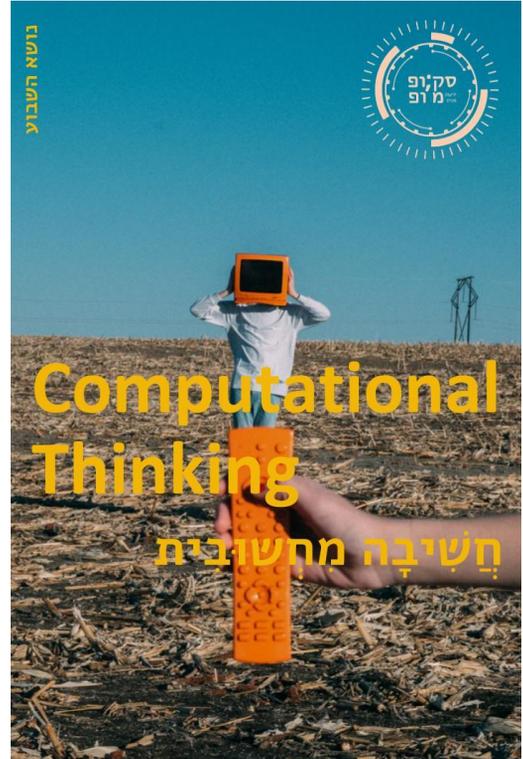
זה סוף המהדורה

נתראה בשבוע הבא!

**אבל היי,
אנחנו ממש פה!**

**בקבוצת הפייסבוק שלנו
אפשר לשתף במחשבות,
ולוואטספ שלנו אין גבולות...
(כן, ממש זה שקיבלתם ממנו את סקיפ;ופ)**

במקום לדמיין, קראו.

ואז דמיינו (:)

ובשבוע הבא...

בוחרים

חג פורים שמח

דמיינו...

”

אגדות קיימות להן כדי

שהדמיון יחיה אותן.

אלבר קאמי